

I.Sygn. akt IV U 308/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2019 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Maja Snopczyńska

Protokolant : Agnieszka Ząbkiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 maja 2019 roku w Ś.

sprawy z odwołania **E. S.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

w sprawie (...)

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu choroby zawodowej

I. odwołanie oddala;

II. zasądza od powódki E. S. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. kwotę 180,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, zaś dalej idący wniosek w przedmiocie kosztów oddala.

UZASADNIENIE

E. S. odwołała się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 21 sierpnia 2018 roku, którą organ rentowy przyznał jej prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu stałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego chorobą zawodową nie zgadzając się z ustalonym 7% uszczerbkiem na zdrowiu, a co za tym idzie z wysokością tego odszkodowania.

W odpowiedzi Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 3600 złotych. W uzasadnieniu wskazał, że decyzją z dnia 21 sierpnia 2018 roku przyznano powódce prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu spowodowanego chorobą zawodową, ponieważ komisja lekarska orzekła 7% uszczerbek na zdrowiu, a wysokość tego odszkodowania jest naliczona prawidłowo i adekwatnie do stwierdzonego uszczerbku na zdrowiu.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Decyzją z 11 grudnia 2017 roku stwierdzono u powódki chorobę zawodową - przewlekłą chorobę obwodowego układu ruchu wywołaną sposobem wykonywania pracy: przewlekłe zapalenie nadkłykci kości ramiennej.

Opinią lekarską z dnia 11 czerwca 2018 roku ustalono u powódki 7% stałego uszczerbku na zdrowiu.

Decyzją z dnia 26 czerwca 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał powódce jednorazowe odszkodowanie z tytułu choroby zawodowej w kwocie 5.978 zł.

Powódka złożyła sprzeciw od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 11 czerwca 2018 roku.

Decyzją z dnia 10 sierpnia 2018 roku komisja lekarska utrzymała 7% uszczerbek na zdrowiu u powódki, nie znajdując podstaw do zmiany treści orzeczenia lekarza orzecznika.

Dowód: akta ZUS – w załączeniu

Uszczerbek na zdrowiu powódki w związku z chorobą zawodową wynosi 7%. U powódki nie stwierdzono zaburzeń funkcji kończyny górnej, zaburzeń ruchomości w stawie łokciowym, zaników mięśniowych, istotnych zaburzeń funkcji chwytnej ręki prawej, dlatego nie ma podstaw do stwierdzenia wyższego uszczerbku na zdrowiu.

Dowód: opinia biegłego z zakresu chirurgii k 19-20.

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się na dowodach z dokumentów, w tym z akt organu rentowego i dokumentacji medycznej powódki, ponieważ żadna ze stron nie podważyła skutecznie ich prawdziwości i autentyczności. Nadto stwierdzenie okoliczności istotnych dla rozpoznania sprawy wymagało wiadomości specjalnych i musiało znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłego.

Bezspornym w sprawie było, że powódka doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu z powodu choroby zawodowej. Powódka kwestionowała jednakże wysokość przyznanego procentowego stopnia trwałego uszczerbku na zdrowiu, a co za tym idzie także wysokość należnego jednorazowego odszkodowania z tytułu stałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego chorobą zawodową.

Zgodnie z art. 11 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

Za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy. Za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie. Zaś oceny stopnia uszczerbku na zdrowiu oraz jego związku z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową dokonuje się po zakończeniu leczenia i rehabilitacji.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii oraz złożonych do akt sprawy dokumentach zgromadzonych w aktach organu rentowego.

Jak wynika z opinii biegłego długotrwały uszczerbek na zdrowiu powódki wynosi 7%. Biegły podkreślił w opinii, że u powódki stwierdzono w prawym stawie łokciowym silną bolesność po stronie przyśrodkowej, osłabienie siły mięśniowej ręki prawej. Nie stwierdził natomiast zaburzeń ruchomości w stawie łokciowym, zaników mięśniowych, innych istotnych zaburzeń funkcji chwytnej ręki prawej.

Sąd uznał, że nie ma podstaw do negowania powyżej przedstawionego stanowiska biegłego, zwłaszcza że wydana opinia zawiera pełne i jasne uzasadnienie, uwzględniające doznane u powódki urazy. Biegły sądowy obowiązany jest orzekać zgodnie z wiedzą medyczną, posiadanymi kwalifikacjami i obowiązującymi przepisami. Wobec tego, zdaniem Sądu, nie można odmówić sporządzonej przez biegłego opinii rzetelności i fachowości co do medycznej oceny stanu zdrowia powódki. Podkreślić należy, że Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiada biegły. Mając zaś na względzie utrwalony w tej mierze pogląd Sądu Najwyższego - opinie biegłych lekarzy mogą być oceniane

przez Sąd wyłącznie przez pryzmat ich zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej, wystarczające dla uznania bądź nie uznania opinii biegłego za przekonywującą (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005r., II CK 572/04, Lex nr 151656). Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przymiotów kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków. Powódka, pomimo pouczenia, nie wniosła do tej opinii jakichkolwiek zastrzeżeń, a zatem przyjąć należało, iż zgadza się z wnioskami. Powódka nie wykazała też, by opinia była wadliwa.

Mając na względzie powyższe Sąd przyjął dokonane w opinii ustalenia za podstawę swojego orzeczenia ustalając, iż powódka doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu z powodu choroby zawodowej w wysokości 7%.

Sąd nie znalazł przy tym podstaw do przyznania powódce wyższego jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem choroby zawodowej ponad uprzednio przyznany zaskarżoną decyzją.

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. odwołanie oddalono (punkt I wyroku).

W zakresie kosztów zastępstwa procesowego (punkt II wyroku) orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c w zw. z §9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z dnia 2015 r., poz. 1804), zgodnie z którym stawki minimalne wynoszą 180 zł w sprawach o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego oraz w sprawach dotyczących podlegania ubezpieczeniom społecznym.